

פרשת ראה תשפג – איך מפעלים את הבחירה החופשית בשיתוף החיים?

1. **דברים יא:** ראה אנכי נתן לפניכם הימים ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוקים אשר אנכי מצוה אתכם הימים לילכת אחרים אלוקים אשר לא ידעתם.

יקוט שמעוני ריש פרשנתנו: טמא יאמרו ישראל הויל ונתקן המקום שתי דרכים – דרך החיים ודרך המוות – נלך באיזו שנרצה? תלמוד לומר: 'ובחרת בחיים'. למה הדבר דומה? משל אחד שהיה ישוב על פרשת דרכים והוא לפניו שני שבילים, אחד שתחילתו מישור וסופה קוץם, ואחד שתחילתו קוץם וסופה מישור. היה מודיעו את העוברים ושבים: השביל הזה תחילתו קוץם בשתיים ושלש פסיעות וסופה מישור. והי מושע את העוברים ושבים: השביל הזה תחילתו מישור ושלש פסיעות ואולם סופר לילך וואולם סופר לילך למישור. השביל הזה תחילתו מישור בשניים ושלשה ימים בעזה' ז' לקווצים. כך אמר משה לישראל: אתם רואים את הרשעים שהם מצחחים בשניים ושלשה ימים בעזה' ז' וסוףן ללקות באחרונה, כי לא תהיה אחרית לוע. ואתם וואים צדיקים שמצטערים בעולם הזה בשניים ושלשה ימים וסופם לשמהם באחרונה, שנאמר להיטבר באחריתך.

קול אליהו ריש הפרשה: מה שאמר 'נותן' ולא 'נתתי',adam אמר נתתי הוא אמינה שהבחירה בדרך טוב הוא דווקא בתחילת הבחירה, אבל אם בירור הדרך – אין לו תקנה. לכך אמר הכתוב 'נותן' לשון הווה, שאמר הקב"ה: כל ימיך עד תשלום ימיך, יש לך בירור לבוחר בדרך הטוב.

רמב"ם תשובה: אל יעbor במחשבתך דבר זה שאומרים טפשי אומות העולם ורוב גולמי בני ישראל, שהקב"ה גוזר על האדם מתחילה ביריתו להיות צדיק או רשע – אין הדבר כן, אלא כל אדם ראוי להיות צדיק כמשה רבינו או רשע כירבעם בן נבט, חכם או סכל, רחמן או אכזרי, ציל' או נדי' ... דבר זה עיקר גדול הוא והוא מעוד התורה והמצוות, שנאמר ... 'ראה אנכי נונן לפניכם היום', כלומר שהרששות בידכם וכל שיחפות האדם לעשות ממעשה בני האדם עשו – בין טובים בין רעים.

2. **רמב"ם הלכות תשובה :** לפיכך כתוב בתורה 'אני אחזק את לב פרעה', לפי שהחטא מעצמו תחיליה ... נתן הדין למנוע התשובה ממנו ... ולפיכך חיזק ה' את לבו. **שם ד-ה:** כגוןין זה שואלים הצדיקים והגבאים בתפילהם ... אל יגirmo ל' חטא למנוני מתשובה, אלא תהיה הרשות בידך [לשוב בכל מקרה] עד שאחזר ואבן דרך האמת ... שמידה זו בכל אדם, שככל זמן שהוא נמשך בדרכיו החכמה והצדק מתואווה להם ורודף אותם [וכן להיפך, שmpsik לרודף אותם].

3. **שמות ג:** ויאמר ה': ראה ראייתי את עני עמי אשר במצרים... וארד להציגו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש ... לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם ... עלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנען והחתן ... ארץ זבת חלב ודבש: ובאות אתה זקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו... נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונצבחה לה' אלוקינו - אברבנאל ג' השאלה השש עשרה: איך ציווה יתרברך למשה רבינו שיאמר בשם דבר צב וشكרא?

אלשיך הג: אם הייתה אומר שישלח לעולם ביד חזקה, לא הייתה אשמת סירובו סיבת כל המכות. כי לא יפלא שימאן להפסיד שישים רבעים לעולם. על כן אמרתי דרך זה, שעל כן בסרבו – ראיי להזכיר מכות גדולות להודיע את ידי וגבוריتي לישראל.

אגרות קודש כת, אגרת יתנתנו: מי שנולד אדם – אי אפשר לשינוי זה ולא תועיל כל הצהרה מצדינו שאינו אדם ... ומובן שלא שיר בה לבחירה חופשית. כי בחירה חופשית ניתנה לאדם בוגר להנאהתו במעשה, דיבור ומחשבה.

4. **פרי עץ חיים שער ר"ה א:** אלול הוא ראש תיבות 'אהן לידיו ושמי לך' (שמות כא,יג) – **ליקוטי שיחות בעמוד 626:** ה' אומר ליהודים: אני נתן לכם 29 ימים [חודש אלול] בהם אפשר להיקרע מכל ההרגלים השליליים וההנאות הקודומות – 'ונס שמה', עליהם לברוח לתוך סדר והנאה של חדש אלול ולהתישב שם ... ובמילא הדבר יהיה למקלט מגואל הדם, מכל הקטרוגים.